

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: J. Š., zast. Mgr. Jiřím Crhou, advokátem se sídlem Kopečná 940/14, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 3. 2018, č. j. MPSV-2018/52516-921, ze dne 21. 3. 2018, č. j. MPSV-2018/58662-921, a ze dne 19. 3. 2018, č. j. MPSV-2018/57116-921, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti výroku II. rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 8. 2021, č. j. 34 A 14/2018-103,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jiřímu Crhovi, advokátovi se sídlem Kopečná 940/14, Brno, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti ve výši 1 573 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Prvními dvěma v záhlaví označenými rozhodnutími žalovaný zamítl pro opožděnost žalobcova odvolání proti rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně (dále jen „úřad práce“) ze dne 16. 11. 2017, č. j. 16552/2017/KUR, a ze dne 19. 7. 2017, č. j. 10427/2017/KUR, kterými žalobci nebyly přiznány dle podle § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, doplatky na bydlení. V obou případech tato rozhodnutí obsahovala i odůvodnění, proč žalovaný nevyhověl žádostem žalobce o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti uvedeným rozhodnutím úřadu práce, která žalobce spojil s blanketními odvoláními. V případě rozhodnutí úřadu práce ze dne 16. 11. 2017, č. j. 16552/2017/KUR, nevyhověl žalovaný navíc ani žádosti žalobce o prodloužení lhůty k doplnění blanketního odvolání.

[2] Žalobu proti těmto napadeným rozhodnutím Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) výrokem II. shora uvedeného rozsudku zamítl. Krajský soud konstatoval, že úřad práce i žalovaný splnili správním řádem uloženou povinnost, pokud vyzvali

žalobce k odstranění vad jeho podání spočívajících v neuvedení a nedoložení závažných důvodů tvořících překážku pro včasné podání odvolání. Žalobce svým povinností nedostál, jelikož ve stanovené lhůtě vady neodstranil a žádal o prodloužení stanovených lhůt s poukazem na svůj zdravotní stav, který měla potvrzovat lékařská zpráva. Soud také potvrdil pochybnosti o objektivitě tvrzených zdravotních překážek na straně žalobce a námitky proti těmto rozhodnutím označil za nedůvodné.

[3] Pro úplnost je nutno uvést, že výrokem I. přezkoumávaného rozsudku krajského soudu, který nebyl napaden, bylo zrušeno třetí v záhlaví uvedené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí úřadu práce ze dne 29. 11. 2017, č. j. 17017/2017/KUR.

II. Argumenty kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel se neztotožňuje s právním hodnocením soudu, že nebyly dány důvody pro prodloužení lhůt k podání odvolání. Uvádí, že jeho zdravotní stav v posuzované době neumožňoval podat odvolání proti správním rozhodnutím, ani se nechat zastoupit jinou osobou. Odkazuje přitom na lékařské zprávy MUDr. L. P.

[6] Stěžovatel dále namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu. Krajský soud ve svém odůvodnění uvedl, že: „[p]okud měl žalobce zájem o kladné vyřízení své žádosti, měl tomu přizpůsobit své procesní chování a jednat konstruktivně.“ Dle stěžovatele ale neuvedl, jakým způsobem měl s ohledem na svůj zhoršený zdravotní stav jednat, aby dle krajského soudu jednal konstruktivně.

[7] V doplnění kasační stížnosti ze dne 14. 9. 2021 stěžovatel namítá, že krajský soud nepřihlédl k tomu, že napadená správní rozhodnutí nebyla po uplynutí úložní doby vhažována do jeho schránky, ale byla vrácena zpět odesílateli, byť si na tento postup opakovaně stěžoval. Dále stěžovatel namítal, že se krajský soud ani správní orgány nezabývaly skutečností, že je v permanentním stresu v důsledku mnoha soudních a správních řízení. Na závěr namítal, že množství dopisů s rozhodnutími, které jsou mu přes rok doručovány, mu znemožňuje ve lhůtách poskytnutých zákonem řádně uplatňovat svá práva. To mu způsobuje nadměrnou stresovou zátěž a z ní plynoucí zdravotní problémy. Z těchto důvodů mělo být dle stěžovatele zmeškání lhůt v posuzovaných případech prominuto.

[8] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti s tím, že krajský soud se vypořádal se všemi argumenty stěžovatele.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti

pokračování

kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 s. ř. s.).

[10] Dále přistoupil k posouzení stěžovatelem namítané nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu. Nepřezkoumatelná jsou taková rozhodnutí, z nichž není zřejmé, jakými úvahami se soud při hodnocení skutkových a právních otázek řídil (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Nepřezkoumatelný je také rozsudek opřený o skutečnosti v řízení nezjišťované či zjištěné v rozporu se zákonem (rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů je i takový rozsudek, jehož odůvodnění si vnitřně odporuje (rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76). Nejvyšší správní soud konstatuje, rozsudek krajského soudu požadavkům na přezkoumatelnost vymezeným v judikatuře dostál. Rozsudek reaguje na veškeré okolnosti uvedené stěžovatelem a vypořádává se s jeho tvrzeními a se vším, co vyšlo v řízení najevo. Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, jakými úvahami se krajský soud při hodnocení skutkových a právních otázek řídil, přičemž v bodech 26. až 28. uvedl, z čeho při tvrzení ohledně konstruktivního jednání, které by mohlo mít za výsledek kladné vyřízení stěžovatelových žádostí, vycházel. Krajský soud jasně uvedl, že se stěžovatel mohl nechat v případě zhoršeného zdravotního stavu zastoupit jinou osobou a vysvětlil, z jakých důvodů bylo možné objektivně pochybovat o jeho nemožnosti jednat se správními úřady. Námitka nepřezkoumatelnosti je proto nedůvodná.

[11] Nejvyšší správní soud se následně ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, ve kterém interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[12] Stěžovatel se dovolává možnosti prominutí zmeškání lhůt k podání odvolání a prodloužení lhůty k doplnění blanketního odvolání, a to z důvodu svého zdravotního stavu. Obecně platí, že odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 82 odst. 2, resp. § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Pokud má odvolání nedostatky, je povinností správního orgánu vyzvat účastníka řízení ke zjednání nápravy a odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 správního řádu, přičemž mu k tomu stanoví přiměřenou lhůtu. Správní orgány takto postupovaly, stěžovatel však vady podání neodstranil a namítal, že jeho zdravotní stav mu bránil učinit podání perfektním.

[13] Nejvyšší správní soud se již opakovaně v minulosti zabýval posouzením nároků na prodloužení lhůty k doplnění odvolání v jiných stěžovatelových věcech, v nichž uplatňoval stejný či obdobný procesní postup. Ve svých rozsudcích mimo jiné uvedl

v souladu s hodnocením krajským soudem, že „pokud nebyl stěžovatel po takto dlouhou dobu zdravotně způsobilý jednat se správními orgány, mohl se nechat zastoupit jinou osobou nebo požádat o bezplatnou právní pomoc, jinými slovy mohl zhojit vady svého odvolání jinou osobou. Nic takového však neučinil a se správními orgány komunikoval stále osobně“ (rozsudek NSS ze dne 11. 5. 2017, č. j. 10 Ads 5/2017-32; dále také rozsudky ze dne 13. 4. 2017, č. j. 1 Ads 7/2017-21, a ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 Ads 6/2017-25). Obdobně se již Nejvyšší správní soud zabýval i žádostí stěžovatele o prominutí zmeškání lhůty, kde byla lékařská zpráva MUDr. L. P. vyhodnocena jako nedostatečný důkaz (rozsudek NSS ze dne 13. 6. 2019, č. j. 9 Ads 82/2018-21). Právní otázky uváděné stěžovatelem v kasační stížnosti již tedy byly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[14] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[15] Doplnění kasační stížnosti dle odst. [7] tohoto usnesení obsahuje námitky, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, přestože tak učinit mohl. Dle § 104 odst. 4 s. ř. s. jsou tak tyto námitky nepřijatelné.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, proto ji podle § 104a s. ř. s. shledal nepřijatelnou a odmítl ji.

[17] Nejvyšší správní soud kasační stížnost sice odmítl, na což v rovině náhrady nákladů řízení obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., avšak k odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost došlo na základě zjednodušeného věcného přezkumu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33). Výrok o nákladech řízení je tudíž odůvodněn § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tudíž právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný sice byl v řízení účastníkem úspěšným, jelikož se však jedná o věc pomoci v hmotné nouzi, nemá na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

[18] Stěžovateli byl již v řízení před krajským soudem ustanoven zástupce Mgr. Jiří Crha, advokát, který jej podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zastupuje i v řízení o kasační stížnosti. Jeho odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování hradí stát. V daném případě ustanovenému zástupci náleží za řízení o kasační stížnosti odměna za 1 úkon právní služby (podání kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to ve výši 1 000 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 2 advokátního tarifu]. Vedle toho má zástupce stěžovatele též právo na náhradu hotových výdajů s tímto úkonem souvisejících ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce stěžovatele již v řízení před krajským soudem doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Odměna a náhrada hotových výdajů se proto zvyšuje o částku této daně ve výši 273 Kč (tj. 21 % z částky 1 300 Kč). Celkem zástupci stěžovatele náleží odměna a náhrada hotových výdajů

pokračování

ve výši 1 573 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2022

JUDr. Radan Malík
předseda senátu